

3. SNAŽNE PORUKE SARAJEVA

(5. februar 1984)

Danas je Sarajevo, na izvjestan način, naročito zaokupljeno iščitavanjem i komentarisanjem svjetskih odjeka prvog velikog olimpijskog događaja u gradu. Ne kriju se pritom osjećanja uzbuđenosti, ponosa, pa i prvih opipljivih ohrabrenja sa, do sada potiskivanim, nadama da je za velikih olimpijski poduhvat vrijedilo toliko truda, novca i, nadasve, hrabrosti.

Odjek riječi izrečenih juče (4. februara 1984) u dvorani sarajevskog Narodnog pozorišta na 87. sesiji Međunarodnog olimpijskog komiteta doista je imponantan. Značenju iskazanom na prvom skupu najviših zvaničnika međunarodne olimpijske porodice, svjetska štampa, radio i televizija, prema onome koliko je i kako je do danas stiglo do Sarajeva, premašilo je sva očekivanja organizatora. Događaj je, zapravo, pokazao koliko su ovakve manifestacije nasušno potrebne savremenom svijetu, koliko je, tragično i blokovski, podijeljeni svijet gladan i potrebit za nečim što je lijepo, pošteno, plemenito i smirujuće, s jedne, i koliko su Sarajevo i ova zemlja upravo već učinili da čovječanstvu ponude, u najljepšem svjetlu, tako potrebnog optimizma, s druge strane.

Kao da su se prvi svjetski izvještači i komentatori, tek pristigli u ovaj grad – domaćin XIV ZOI i impresionirani onim što su ovdje zatekli i vidjeli, utrkivali u epitetima i laskavim riječima i ocjenama.

Višegodišnjem trudu i znoju ovdašnjih organizatora nije ni trebalo više ohrabrenja.

IZAZOV ENTUZIJAZMU

Takva osjećanja na simboličan način iskazao je u ime „protokolarnog domaćina“, Jugoslovenskog olimpijskog komiteta, i njegov predsjednik Zdravko Mutin, ovim riječima:

- ...Vi ste imali prilike da se upoznate sa pripremama za XIV zimske olimpijske igre u Sarajevu. Uvjerem sam da ste mogli konstatovati sa kakvim entuzijazmom su radili ljudi u ovom istorijskom gradu da bi opravdali povjerenje koje ste nam ukazali. Zimske olimpijske igre su za sve nas bile veliki izazov...